Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 917/2011

z dnia 12 września 2011 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

(Dz.U. L 238 z 15.9.2011, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 567/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r.	L 169	11	29.6.2012
►M2	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/409 z dnia 11 marca 2015 r.	L 67	23	12.3.2015

▼B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 917/2011

z dnia 12 września 2011 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

(1) Komisja nałożyła rozporządzeniem (UE) nr 258/2011 ([2]) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”).

(2) W dniu 31 maja 2011 r. opublikowano sprostowanie ([3]), aby poprawić pewne błędy drukarskie, w szczególności nazwy niektórych chińskich producentów eksportujących, które niepoprawnie zapisano w załączniku I do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(3) W wyniku weryfikacji niektórych otrzymanych po publikacji sprostowania wniosków, które uznano za uzasadnione, stwierdzono, że błędnie zapisano niektóre inne nazwy. Poprawne nazwy wszystkich przedsiębiorstw podlegających średniemu ważonemu cłu wymieniono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

(4) Należy przypomnieć, że postępowanie zostało wszczęte na podstawie skargi złożonej przez Stowarzyszenie Europejskich Producentów płytek ceramicznych (CET) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 30 %, łącznej unijnej produkcji płytek ceramicznych. Jak określono w motywie 24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu oraz szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). W odniesieniu do tendencji mających znaczenie dla oceny szkody Komisja przeprowadziła analizę danych obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

([1]) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.
([2]) Dz.U. L 70 z 17.3.2011, s. 5.
([3]) Dz.U. L 143 z 31.5.2011, s. 48.

▼B

2. **Dalsze postępowanie**

(5) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń"), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się, a na wniosek dwóch zainteresowanych stron zorganizowano przesłuchanie przez urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające.

(6) Komisja kontynuowała poszukiwanie informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

(7) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chin i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych z tytułu cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

(8) Rozpatrzono, a w stosownych wypadkach uwzględniono, ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.

3. **Strony zainteresowane postępowaniem**

3.1. *Kontrola wyrywkowa chińskich producentów eksportujących*

(9) Przy doborze próby producentów eksportujących włączono do niej „grupę" przedsiębiorstw składających wniosek z uwagi na fakt, że łączna wielkość wywozu dwóch producentów należących do domniemanej grupy czyni ich łącznie trzecim największym pod względem wielkości wywozu eksporterem na rynek unijny. Przedsiębiorstwa te twierdziły, że są ze sobą powiązane na podstawie art. 143 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([1]), który stanowi, że strony uważa się za powiązane, jeżeli „są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej". W toku dochodzenia ujawniono później, że przedsiębiorstwa te nie były powiązane w tym rozumieniu i, jak wspomniano w motywie 35 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, powyższych dwóch producentów traktuje się jako odrębne podmioty.

(10) Szereg producentów eksportujących złożyło wnioski, w których twierdzili, że przedsiębiorstwa te powinno się wykluczyć z próby ze względu na przedstawianie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Producenci twierdzili również, że w rezultacie średni ważony margines dumpingu należało obliczyć bez uwzględniania tych dwóch objętych próbą przedsiębiorstw.

(11) W tym względzie należy zauważyć, że informacje dostarczone przez te strony przed doborem próby uznano za wystarczające do określenia danych przedsiębiorstw jako powiązane i z uwagi na ich łączną wielkość sprzedaży eksportowej na rynek unijny

([1]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

▼B

zostały one objęte próbą. Po odbyciu wizyt weryfikacyjnych na miejscu na terenie tych dwóch przedsiębiorstw szczegółowo zbadano kwestię ich powiązania. Zweryfikowano informacje przedstawione przez te przedsiębiorstwa na poparcie twierdzenia, iż są one ze sobą powiązane, jednak ustalono, że wbrew własnym poglądom przedsiębiorstw w tej kwestii przedmiotowe informacje są niewystarczające, aby można było je uznać za powiązane. W związku z tym stwierdzono, że przedsiębiorstw tych nie można uznać za powiązane w rozumieniu art. 143 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Ponieważ przedmiotowe przedsiębiorstwa współpracowały przy dochodzeniu, w tym poprzez dostarczenie informacji dotyczących ich domniemanego powiązania, uznaje się, że nie ma podstaw do wykluczenia ich z próby. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

(12) Ponadto nawet zakładając, że dobór innych przedsiębiorstw do próby w trakcie dochodzenia doprowadziłby do znacznego zwiększenia wielkości wywozu na rynek unijny w trakcie uwzględnionego OD, to jednak trudno byłoby w dostępnym czasie zbadać jakiekolwiek nowo wybrane przedsiębiorstwa. W związku z tym, mimo że okazało się, iż przedsiębiorstwa te nie są powiązane, próba nadal jest zgodna z kryteriami przewidzianymi w rozporządzeniu podstawowym. Wskazuje się również na brak dowodów na to, że przedsiębiorstwa te celowo twierdziły, iż są powiązane, aby wybrano je do próby.

(13) Przy braku jakichkolwiek innych uwag niniejszym potwierdza się motywy 5 i 6 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. *Kontrola wyrywkowa producentów unijnych*

(14) Po wprowadzeniu środków tymczasowych jedna strona twierdziła, że żaden z producentów unijnych popierających skargę nie przedstawił odpowiedzi dotyczących próby i w związku z tym należy uznać, że nie współpracowali oni w trakcie postępowania. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń argument ten podtrzymano.

(15) W odniesieniu do twierdzenia, że brak odpowiedzi dotyczących próby wskazywałby na brak współpracy ze strony producentów unijnych popierających skargę, przypomina się, że prawnym przedstawicielem wszystkich skarżących przedsiębiorstw było CET. Zgodnie z wymogami CET dostarczyło również w imieniu skarżących dodatkowe informacje dotyczące danych z OD. Jak wyszczególniono w zawiadomieniu o wszczęciu, przedstawienia informacji na potrzeby doboru próby wymagano wyłącznie od przedsiębiorstw, które nie dostarczyły jeszcze wszystkich niezbędnych informacji. Oznacza to, że skarżący producenci współpracowali w pełni, dostarczając wszystkich niezbędnych informacji na etapie składania skargi, oraz ze względu na fakt, że niezbędne uaktualnienia dotyczące danych z OD zostały dostarczone w ich imieniu przez ich prawnego przedstawiciela w trakcie dochodzenia.

(16) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że podział przemysłu unijnego na różne segmenty i zasięg geograficzny próby sprawiały, że nie była ona statystycznie reprezentatywna. W tym względzie przypomina się, że unijny przemysł płytek ceramicznych jest w znacznym stopniu rozdrobniony i obejmuje ponad 500 producentów. Ustalono również, że przemysł reprezentowały wszystkie trzy segmenty przemysłu, tj. duże, średnie i małe

▼B

przedsiębiorstwa. W celu zapewnienia, aby wyniki dużych przedsiębiorstw nie zdominowały analizy szkody oraz by należycie uwzględnić sytuację małych przedsiębiorstw, które łącznie mają największy udział w produkcji unijnej, uznano, że w próbie powinny być reprezentowane wszystkie segmenty, (tj. małe, średnie i duże przedsiębiorstwa). Wybrano największe przedsiębiorstwa w ramach każdego segmentu, pod warunkiem że można było zapewnić geograficzną reprezentatywność.

(17) Jedna zainteresowana strona twierdziła również, że Komisja nie wykazała, iż próba nadal pozostała reprezentatywna po wycofaniu się polskiego producenta, oraz że w każdym razie była ona niewystarczająco reprezentatywna pod względem wielkości sprzedaży na rynku unijnym.

(18) Jeden polski producent faktycznie postanowił zaprzestać współpracy, a zatem musiał został wyłączony z próby. Aby próba była reprezentatywna, nie musi jednak odzwierciedlać dokładnego rozmieszczenia geograficznego i wagi produkujących państw członkowskich. Biorąc pod uwagę fakt, że rozmieszczenie geograficzne jest tylko jednym z czynników uwzględnianych przy zapewnianiu reprezentatywności, przyjęcie takiego podejścia nie byłoby praktyczne z administracyjnego punktu widzenia. Wystarczy, aby próba zasadniczo odzwierciedlała proporcje najważniejszych państw produkujących, których dotyczy dochodzenie. W ramach oceny przeprowadzonej w odniesieniu do tego kryterium ustalono, że wycofanie się polskiego przedsiębiorstwa nie wpłynęło na ogólną reprezentatywność próby. Na tej podstawie potwierdza się, że próba producentów unijnych była wystarczająco reprezentatywna w rozumieniu art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(19) W odniesieniu do argumentu dotyczącego ogólnej reprezentatywności próby przypomina się, że ze względu na znaczne rozdrobnienie przemysłu unijnego nie jest możliwe uniknięcie sytuacji, w której przedsiębiorstwa włączone do próby obejmują stosunkowo małą część ogólnej produkcji unijnej. W każdym przypadku art. 17 rozporządzenia podstawowego stanowi, że dochodzenia mogą być ograniczone do prób, które są statystycznie reprezentatywne lub stanowią największą reprezentatywną wielkość produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana, nie wskazując jednak żadnego konkretnego progu ilościowego, jeżeli chodzi o poziom takiej reprezentatywnej wielkości. Na tej podstawie potwierdza się reprezentatywność dobranej próby w rozumieniu art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(20) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że Komisja nie włączyła do próby producentów unijnych oferujących niskie ceny sprzedaży i którzy mają siedzibę w takich państwach, jak Polska i Republika Czeska; w związku z tym otrzymana w ten sposób próba nie byłaby reprezentatywna dla średniej ceny sprzedaży oferowanej przez producentów unijnych.

(21) W odpowiedzi na powyższe twierdzenie Komisja ustaliła, że średnie ceny sprzedaży w ramach próby dotyczącej przemysłu unijnego mieściły się w tym samym zakresie co średnie ceny sprzedaży zawarte w publicznie dostępnych statystykach. W każdym razie oraz jak wyjaśniono później w motywie 125, w ramach dochodzenia wykazano, że nawet przy uwzględnieniu publicznie dostępnych cen dla tych państw ostateczne ustalenia nie uległyby jakiejkolwiek istotnej zmianie.

▼B

(22) Szereg stron przedstawiło uwagi dotyczące metodyki zastosowanej przy doborze próby dotyczącej przemysłu unijnego w porównaniu z doborem próby eksporterów chińskich, który odbywał się wyłącznie w oparciu o wielkość wywozu.

(23) Jeżeli chodzi o różne metodyki stosowane przy doborze próby producentów unijnych, z jednej strony, i chińskich producentów eksportujących, z drugiej, należy zauważyć, że metodyki stosowano zgodnie z celami kontroli wyrywkowej. W odniesieniu do przemysłu unijnego Komisja musiała przeanalizować sytuację całego przemysłu, w związku z czym wybrano kryteria, które zapewniłyby najbardziej reprezentatywny obraz całego sektora. Jeżeli chodzi o chińskich eksporterów, za odpowiednie rozwiązanie uznano dobór próby w oparciu o największą wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem, w związku z czym próbą objęto największych eksporterów. Należy również zauważyć, że w art. 17 rozporządzenia podstawowego nie przewidziano obowiązku doboru obydwu prób w oparciu o te same kryteria. Ponadto w tym przypadku przed ustaleniem ostatecznej próby chińskich producentów eksportujących współpracujące strony w Chinach oraz władze chińskie miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących proponowanej próby. Uwagi wpłynęły w odniesieniu do składu próby, jednak nie otrzymano żadnych uwag dotyczących jej reprezentatywności.

(24) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń stowarzyszenie importerów stwierdziło, że treść art. 17 rozporządzenia podstawowego sugeruje, iż próby producentów unijnych i producentów eksportujących należy ustalać w oparciu o te same kryteria. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń szereg stron chińskich nadal twierdziło, że przy doborze reprezentatywnych prób doszło do dyskryminacji między traktowaniem chińskich producentów eksportujących a producentów unijnych.

(25) W odpowiedzi na twierdzenie sformułowane w następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń, zgodnie z którym należy stosować te same kryteria przy doborze prób producentów unijnych i producentów eksportujących, z przyczyn przedstawionych w motywie 23 uznaje się, że próby te można ustalać w oparciu o różne kryteria. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

(26) W odniesieniu do wspomnianego w motywie 23 faktu, że nie wpłynęły żadne uwagi dotyczące reprezentatywności próby, strony te twierdziły, iż w trakcie doboru prób nie poinformowano stron chińskich o stosowaniu różnych kryteriów wyboru przy doborze prób i w związku z tym nie mogły one zgłosić uwag w tej kwestii.

(27) Jeżeli chodzi o kwestię niepoinformowania stron chińskich o stosowaniu różnych kryteriów przy doborze prób, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego standardową praktyką jest prowadzenie konsultacji ze stronami w sprawie składu proponowanych prób wyłącznie w ramach ich własnej kategorii, np. z producentami eksportującymi przeprowadza się wyłącznie konsultacje w sprawie doboru proponowanej próby producentów eksportujących. W tych okolicznościach nie bierze się pod uwagę twierdzenia powyższych stron dotyczącego braku możliwości składania uwag w odniesieniu do kryteriów wyboru dla różnych prób w czasie przeprowadzania doboru prób.

▼B

(28) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona utrzymywała, że poprzez uwzględnienie różnych segmentów przy doborze próby Komisja naruszyła przepisy art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że analizę należy przeprowadzić w odniesieniu do całego przemysłu unijnego, a nie do określonych grup lub rodzajów przedsiębiorstw.

(29) Twierdzenie, że podział próby na trzy segmenty stanowi naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, nie może zostać uwzględnione. Z ustaleń zawartych w motywie 23 wynika, że dobrana próba reprezentowała cały przemysł unijny, a nie – jak zarzucała zainteresowana strona – wyłącznie określone grupy przedsiębiorstw. Ponadto art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w szczególności przewiduje możliwość dokonania doboru próby w celu określenia szkody. Argument ten był zatem bezpodstawny i został odrzucony.

(30) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ta sama zainteresowana strona podważyła słuszność uwzględnienia rozmieszczenia geograficznego przy doborze próby, twierdząc, że Unia stanowi jednolity rynek, a w art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przewiduje się jedynie możliwość doboru próby w oparciu o największą reprezentatywną wielkość.

(31) W odniesieniu do argumentu dotyczącego stosowania kryterium rozmieszczenia geograficznego należy zauważyć, że jest to rozdrobniony przemysł i w celu przeprowadzenia oceny reprezentatywności wybranych przedsiębiorstw wykorzystuje się rozmieszczenie geograficzne producentów między państwami członkowskimi, aby odzwierciedlić różne sytuacje, jakie występują w Unii. Próba obejmuje państwa członkowskie, w których wytwarza się ok. 90 % produkcji unijnej; po wycofaniu się polskiego przedsiębiorstwa poziom ten pozostał wysoki i wyniósł ok. 80 %. W związku z tym metodyka zastosowana przez Komisję zapewniała reprezentatywność próby dla całej produkcji unijnej i była zgodna z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.

(32) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona twierdziła, że próbą producentów unijnych objęto wyłącznie średnie i małe przedsiębiorstwa, które rzekomo ponosiły wyższe koszty i oferowały wyższe ceny niż duże przedsiębiorstwa chińskie.

(33) Argumentu tego nie poparto żadnymi dowodami. Należy zauważyć, że próbą objęto przedsiębiorstwa ze wszystkich segmentów. Ponadto na koszty mogą mieć wpływ inne czynniki oprócz wielkości przedsiębiorstwa, takie jak koszt surowców, amortyzacja lub wykorzystanie mocy produkcyjnych.

4. **Prawa stron**

4.1. *Poufność nazwy skarżących i przedsiębiorstw popierających skargę*

(34) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że brak informacji dotyczących tożsamości skarżącego uniemożliwiał zainteresowanym stronom pełne korzystanie z przysługującego im prawa do obrony. Twierdzono również, że ponieważ niektórzy producenci nie przedstawili wniosku o nieujawnianie ich nazw, wniosek o zachowanie anonimowości nie był zasadny.

▼B

(35) Jedna strona ponownie wyraziła opinię, że nie istniały podstawy dla zezwolenia na zachowanie poufności w odniesieniu do nazw większości skarżących producentów oraz stron popierających skargę. W szczególności twierdzono, że do akt otwartych do zbadania przez zainteresowane strony nie włączono żadnych dowodów na poparcie wniosków o zachowanie poufności. Twierdzono również, że brak wiedzy na temat tożsamości przedsiębiorstw objętych próbą oznaczał, że pozostałe zainteresowane strony nie mogły przedstawiać uwag dotyczących prawidłowości oceny wskaźników mikroekonomicznych.

(36) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń ta sama strona wyraziła wątpliwość, czy wszystkie przedsiębiorstwa powiązane producentów objętych próbą przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(37) Przypomina się, że w art. 19 rozporządzenia podstawowego przewidziano ochronę informacji poufnych w okolicznościach, w których ujawnienie stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta lub miałoby znacząco negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której ta ostatnia otrzymała te informacje. Znaczna większość skarżących chciała, aby ich tożsamość pozostała poufna, i dostarczyła wystarczające dowody, z których wynika, że faktycznie istniało znaczne ryzyko odwetu m.in. w postaci spadku sprzedaży tych producentów w przypadku ujawnienia ich nazw. W rezultacie służby Komisji przyjęły wniosek tych przedsiębiorstw.

(38) W odniesieniu do twierdzenia, zgodnie z którym niektórzy producenci nie przedstawili wniosku o poufność ich nazw, należy zauważyć, że fakt ten nie uniemożliwia innym przedsiębiorstwom skorzystania z ich prawa do przedstawienia takiego wniosku, jeżeli podane zostaną wystarczające powody. Ocenę takich wniosków przeprowadzono w poszczególnych przypadkach, w związku z czym zarzut ten zostaje odrzucony.

(39) Jeżeli chodzi o kwestię, czy wszystkie przedsiębiorstwa powiązane z producentami unijnymi objętymi próbą przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, należy podkreślić, że zasadniczo brak odpowiedzi ze strony producenta unijnego niekoniecznie uniemożliwia wyciągnięcie wiarygodnych wniosków dotyczących szkody, pod warunkiem że można zweryfikować otrzymane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Sytuacja taka może mieć miejsce szczególnie w przypadku, gdy przedsiębiorstwa powiązane są odrębnymi osobami prawnymi prowadzącymi oddzielną księgowość.

5. **Zakres dochodzenia. Uwzględnienie przywozu z Turcji**

(40) Jedna strona, reprezentująca interesy producentów eksportujących, twierdziła, że zakresem niniejszego dochodzenia należało objąć przywóz produktu objętego postępowaniem z Turcji.

(41) W odniesieniu do niewłączenia do skargi przywozu towarów pochodzących z Turcji należy zauważyć, że na etapie wszczęcia postępowania brak było jakichkolwiek dowodów na wystąpienie dumpingu, szkody lub związku przyczynowego ze strony powyższego państwa, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego takiego przywozu towarów. Odrzuca się zatem twierdzenie, zgodnie z którym należało objąć Turcję zakresem dochodzenia.

▼B

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(42) Po wprowadzeniu środków tymczasowych jedna zainteresowana strona wskazała, że nastąpiły zmiany w kodach CN dotyczących produktu objętego postępowaniem zawartych w rozporządzeniu wprowadzającym środki tymczasowe w porównaniu z tymi zawartymi w zawiadomieniu o wszczęciu i zapytała o powody tych różnic oraz o to, czy oznaczały one zmianę zakresu produktu.

(43) W tym kontekście należy podkreślić, że różnice między kodami CN wskazanymi w rozporządzeniu wprowadzającym środki tymczasowe i kodami wspomnianymi w zawiadomieniu o wszczęciu nie są związane ze zmianą definicji produktu lub zakresu dochodzenia. Przedmiotowe zmiany nie zmieniają rodzaju płytek objętych postępowaniem, a dotyczą po prostu konieczności uwzględnienia ogólnych zmian do Nomenklatury scalonej, jak określono w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 861/2010, które zaczęły mieć zastosowanie w dniu 1 stycznia 2011 r. ([1]).

(44) Jedna z zainteresowanych stron wnioskowała, by z zakresu produktu wyłączyć niektóre mozaiki ceramiczne. Strona ta utrzymywała, że w przypadku wprowadzenia środków ta kategoria produktu objętego postępowaniem utraciłaby konkurencyjność w stosunku do innych produktów, które może zastępować, oraz że w każdym razie w tym konkretnym segmencie nie występuje dumping.

(45) W odniesieniu do tego stwierdzenia w toku dochodzenia wykazano, że mozaiki ceramiczne i inne rodzaje płytek ceramicznych posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne i zmiana zakresu produktu nie jest uzasadniona. Jeśli chodzi o brak dumpingu w tym segmencie, którego nie potwierdzono żadnymi dowodami, analiza dumpingu i szkody musi odzwierciedlać sytuację dla całego produktu objętego postępowaniem. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

(46) W świetle powyższego oraz ze względu na brak dalszych uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 25–32 rozporządzenia wprowadzającego środki tymczasowe.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

(47) Ze względu na brak jakichkolwiek dalszych uwag lub ustaleń dotyczących traktowania na zasadach rynkowych niniejszym potwierdza się wnioski określone w motywach 33–40 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Indywidualne traktowanie („IT”)

(48) Nie wpłynęły żadne uwagi dotyczące decyzji w sprawie udzielenia lub odmowy IT indywidualnym przedsiębiorstwom.

(49) Dwóch importerów zakwestionowało jednak ogólną ważność przeprowadzonej przez Komisję analizy dotyczącej IT, twierdząc, że Unia wypłaca corocznie subsydia w ramach systemu funduszy strukturalnych.

([1]) Dz.U. L 284 z 29.10.2010, s. 1.

▼B

(50) W tej kwestii należy zauważyć, że w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego określono warunki, jakie należy spełnić, aby korzystać ze statusu IT. Kwestia domniemanego istnienia subsydiowania w Unii jest nieistotna w odniesieniu do przedmiotowego dochodzenia. W związku z tym zarzut ten odrzuca się oraz podtrzymuje się wnioski określone w motywach 41–44 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. **Indywidualne badanie („IB")**

(51) Ośmiu producentów eksportujących złożyło wniosek o badanie indywidualne zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Podjęto decyzję o przeprowadzeniu badania indywidualnego w odniesieniu do jednego producenta eksportującego, Kito Group, ponieważ nie było ono nadmiernie uciążliwe. Z tych ośmiu producentów wnoszących o badanie indywidualne powyższa grupa odpowiadała za zdecydowanie największą wielkość wywozu.

(52) Grupa ta przedstawiła wniosek o IT. Po zbadaniu tego wniosku wstępnie zaproponowano udzielenie IT Kito Group, ponieważ nie znaleziono powodów do nieprzyznania tej grupie IT.

(53) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że nie wydaje się, aby w art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego przewidziano możliwości przedstawiania ograniczonej liczby wniosków o przeprowadzenie IB w sytuacjach, w których wpłynęło wiele wniosków. Skarżący twierdził, że pogląd ten był poparty wieloma wcześniejszymi dochodzeniami antydumpingowymi. W tym względzie należy zauważyć, że zawarty w art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego punkt odniesienia dotyczący wniosku, o IB polega na ustaleniu, czy te badania byłyby nadmiernie uciążliwe i czy uniemożliwiłyby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie. W przedmiotowym dochodzeniu oraz jak wspomniano w motywie 51, zbadanie jednego z ośmiu wniosków o przeprowadzenie IB nie było nadmiernie uciążliwe. Jeżeli chodzi o wcześniejsze dochodzenia, w których zajmowano się kwestią wniosków o przeprowadzenie IB, należy zauważyć, że stopień uciążliwości danego badania oraz konieczność terminowego zakończenia danego dochodzenia należy oceniać w poszczególnych przypadkach. W świetle powyższego twierdzenia skarżącego zostają odrzucone.

(54) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń uzyskano informacje i dowody, że Kito Group mogła nie ujawnić wszystkich powiązanych przedsiębiorstw w grupie, w wyniku czego ustalenia dotyczące tej grupy mogą być niekompletne.Grupa miała możliwość przedstawienia uwag dotyczących tych informacji i została poinformowana, że być może będzie musiał być zastosowany art. 18 rozporządzenia podstawowego. W odpowiedzi grupa potwierdziła, że istotnie nie ujawniła dwóch powiązanych przedsiębiorstw w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, ale przekonywała, że ponieważ było to zwykłe przeoczenie bez konsekwencji, jako że przedsiębiorstwa te nie zajmowały się produkcją ani sprzedażą produktu objętego postępowaniem, nie powinno mieć to wpływu na ustalenia. Jednak fakt nieujawnienia tych dwóch przedsiębiorstw uniemożliwił właściwą ocenę i weryfikację działalności grupy w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. W tych okolicznościach stwierdza się, grupa nie dostarczyła w określonych terminach niezbędnych informacji i w konsekwencji ustalenia dotyczące tego przedsiębiorstwa dokonane są na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

▼B

4. **Wartość normalna**

4.1. *Wybór państwa analogicznego*

(55) Dwóch importerów przedstawiło uwagi przeciwko wyborowi Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) jako państwa analogicznego, twierdząc, że wybór ten jest nieodpowiedni ze względu na niewielką produkcję własną USA i brak konkurencyjności tego państwa na rynku światowym. Twierdzili oni również, że USA wybrano w sposób nieuzasadniony. Według nich brak alternatywnych państw analogicznych wynikał z nadmiernego nacisku wywieranego przez stowarzyszenie producentów unijnych na producentów z innych potencjalnych państw analogicznych w celu zniechęcenia ich do ewentualnej współpracy. Dwóch importerów twierdziło, że Komisja nie uwzględniła informacji otrzymanych od szeregu potencjalnych państw współpracujących oraz że nie wzięto pod uwagę publicznie dostępnych danych od krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń producentów w państwach trzecich.

(56) Odpowiadając w pierwszej kolejności na drugi argument, przypomina się, że do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie poziomu dumpingu niezbędne są informacje szczegółowe dotyczące przedsiębiorstwa. Argument ten został zatem odrzucony.

(57) Jeżeli chodzi o zarzut wywierania nadmiernego nacisku przez stowarzyszenie producentów unijnych w celu zniechęcenia do współpracy, należy zauważyć, że nie przedstawiono żadnych dowodów. W związku z tym konieczne było odrzucenie tych uwag.

(58) Powyżsi importerzy twierdzili również, że roczna wielkość produkcji płytek ceramicznych w USA wynosi około 60 mln m^2 rocznie, a nie 600 mln m^2 rocznie, jak stwierdzono w motywie 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Informacje te zweryfikowano i potwierdzono.

(59) W odniesieniu do kwestii, czy USA są odpowiednim państwem analogicznym w świetle znacznie niższego poziomu produkcji, należy podkreślić, że rynek USA jest wysoce konkurencyjny – istnieje szereg lokalnych przedsiębiorstw produkcyjnych a wielkość przywozu jest znaczna. Ponadto, jak wspomniano w motywie 52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nie ma żadnych dowodów wskazujących na istnienie jakichkolwiek barier pozataryfowych, które stanowiłyby znaczącą przeszkodę dla konkurencji na rynku. W tych okolicznościach pomimo mniejszej wielkości produkcji ogólny wniosek, zgodnie z którym USA są odpowiednim państwem analogicznym, pozostaje niezmieniony.

(60) Dwóch importerów twierdziło, że jednostkowe ceny sprzedaży płytek wyprodukowanych w USA na rynku krajowym tego państwa są znacznie wyższe niż na rynku unijnym, a jeżeli porówna się je z cenami eksportowymi, świadczą o występowaniu praktyk dumpingowych. Argument ten uznano za nieistotny w odniesieniu do celu niniejszego postępowania, ponieważ każde tego rodzaju oskarżenie – zakładając, że byłyby poparte dowodami *prima facie* – można byłoby dokładnie zbadać wyłącznie w drodze osobnego postępowania antydumpingowego dotyczącego USA. W związku powyższy argument został odrzucony.

(61) Powyżsi importerzy twierdzili również, że współpracujący producent z USA jest własnością producentów unijnych lub jest z nimi powiązany i w związku z tym dochodzenie było nieprawidłowo prowadzone, ponieważ uzyskane dane nie były niezależne.

▼B

(62) Przypomina się, że dane przedstawione przez współpracującego producenta z USA zweryfikowano na miejscu. W związku z tym przedmiotowy zarzut został uznany za nieistotny i nie został uwzględniony.

(63) Powyżsi importerzy twierdzili również, że wielkości wywozu USA jest ograniczona. Argument ten uznano za nieistotny dla wyboru państwa analogicznego, ponieważ dane dotyczące państwa analogicznego wykorzystuje się do ustalenia wartości normalnej, a nie cen eksportowych. W związku z tym zarzut ten odrzucono.

(64) Powyżsi importerzy twierdzili również, że zachowanie poufności w odniesieniu do tożsamości współpracującego producenta z państwa analogicznego oraz do wielkości, wartości i jakości jego produkcji nie jest uzasadnione. Przypomina się, że współpracujący producent z państwa analogicznego zwrócił się z wnioskiem o zachowanie poufności z obawy przed odwetem handlowym oraz że wniosek ten uznano za uzasadniony. Ponadto nie można wykluczyć sytuacji, w której dostarczenie jakichkolwiek danych żądanych przez tych importerów, nawet jeżeli podano by zakresy, mogłoby doprowadzić do identyfikacji producenta z państwa analogicznego. W związku z tym twierdzenia importerów zostały odrzucone.

(65) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dwaj wyżej wspomniani importerzy powtórzyli szereg wspomnianych wyżej zarzutów, nie dostarczając jednak jakichkolwiek dodatkowych uzasadnionych dowodów. W tych okolicznościach ich zarzuty pozostały odrzucone.

(66) Ponadto powyżsi dwaj importerzy twierdzili również, że ponieważ współpracujący producent z USA jest rzekomo kontrolowany przez producenta unijnego, wybór tego przedsiębiorstwa z USA na producenta z państwa analogicznego jest niewłaściwy. W szczególności twierdzili oni, że przedsiębiorstwo z USA nie jest niezależne gospodarczo, a zatem nie może służyć jako punkt odniesienia w zakresie dumpingu. Na uzasadnienie tego zarzutu importerzy podają art. 2 ust. 1 akapity trzeci i czwarty rozporządzenia podstawowego. W odpowiedzi na ten zarzut należy po pierwsze stwierdzić, że jak wspomniano w motywie 23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz w motywie 69 poniżej, współpracujący producent z USA złożył wniosek o zachowanie anonimowości i wniosek ten został rozpatrzony pozytywnie. W tych okolicznościach nie można ani potwierdzić, ani zaprzeczyć, że istnieje związek między przedsiębiorstwem z USA a producentem unijnym. Należy jednak zauważyć, że wyżej wspomniane przepisy rozporządzenia podstawowego dotyczą sposobu, w jaki należy traktować ceny sprzedaży w przedsiębiorstwie objętym dochodzeniem, jeżeli dokonuje ono sprzedaży na rzecz strony powiązanej. Przepisy te nie dotyczą kwestii istnienia ewentualnego związku między producentem z państwa analogicznego a producentem unijnym. W tych okolicznościach zarzut zostaje odrzucony.

(67) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń stowarzyszenie importerów przestawiło szereg uwag. Po pierwsze, twierdzili oni, że rzekoma mała wielkość sprzedaży osiągana przez producentów z USA na ich rynku krajowym w porównaniu z chińskim wywozem do Unii sprawia, że Stany Zjednoczone nie są odpowiednim rynkiem państwa analogicznego. W tym względzie poziom konkurencji w tych państwach jest m.in. jednym z badanych czynników

▼B

przy analizowaniu potencjalnych państw analogicznych. Posiadanie podobnych poziomów sprzedaży krajowej przemysłu krajowego i przywozu z państwa objętego dochodzeniem nie jest warunkiem wstępnym uznania danego państwa za odpowiednie państwo analogiczne. W odniesieniu do tych zarzutów oraz jak stwierdzono w motywie 59, ustalono, że rynek USA jest wystarczająco konkurencyjny, aby stanowił odpowiedni wybór. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

(68) Stowarzyszenie importerów twierdziło również, że według niego występowanie znaczącego przywozu na rynek USA nie ma znaczenia przy wyborze Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego. W odniesieniu do tego argumentu należy zauważyć, że poziom przywozu faktycznie jest jednym z istotnych czynników analizowanych przy wyborze odpowiedniego państwa analogicznego. Połączenie produkcji krajowej z dużą wielkością przywozu przyczynia się do powstawania rynku konkurencyjnego, jak wspomniano w motywie 59. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

(69) Stowarzyszenie importerów zwróciło się również z pytaniem o przedstawione przez współpracującego producenta z państwa analogicznego dowody wskazujące na istnienie ryzyka odwetu handlowego, o którym mowa w motywie 64. W tym względzie przedsiębiorstwo z USA zauważyło, że istnieje wielu chińskich eksportujących producentów płytek ceramicznych na rynku USA, z którymi to przedsiębiorstwo z USA konkuruje o pozyskanie tych samych klientów. W tych okolicznościach przedsiębiorstwo z USA stwierdziło, że obawia się odwetu handlowego w przypadku ujawnienia jego tożsamości. Jeżeli chodzi o dowody przedstawione na poparcie istnienia ryzyka odwetu, należy zauważyć, że uznano za realne ewentualne ryzyko wynikające z konkurowania o pozyskanie tych samych klientów przez dane przedsiębiorstwo z USA oraz przez chińskich producentów eksportujących obecnych na rynku USA. W tych okolicznościach wniosek tego przedsiębiorstwa o zachowanie anonimowości rozpatrzono pozytywnie.

(70) Stowarzyszenie twierdziło również, że ponieważ średnia cena sprzedaży krajowej w USA w odniesieniu do wyprodukowanych w kraju płytek ceramicznych była rzekomo kilka razy wyższa od ceny przywozu unijnego z Chin, produkt z USA nie stanowi „produktu podobnego” do produktu przywożonego z Chin. W tym względzie różnica między tymi dwoma cenami nie stanowi powodu, dla którego należałoby uznać, że produkt z USA nie jest podobny do produktu objętego postępowaniem. Jak stwierdzono w motywie 32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ustalono, że produkt objęty postępowaniem oraz m.in. produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym USA mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. W tych okolicznościach uznaje się je za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym zarzut stowarzyszenia zostaje odrzucony.

(71) Stowarzyszenie to zwróciło się również z pytaniem, dlaczego nie uznano Unii za odpowiednie państwo analogiczne przy braku współpracy ze strony państw trzecich innych niż USA. W tej kwestii, ze względu na uznanie USA za odpowiednie państwo analogiczne, jak wspomniano w motywie 59, zbadanie innych potencjalnie odpowiednich rynków nie było konieczne. W związku z tym zarzut stowarzyszenia zostaje odrzucony.

▼B

(72) Ze względu na brak dalszych uwag potwierdza się, że wybór USA jako państwa analogicznego był odpowiedni i racjonalny zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego i niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 45–54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. *Ustalenie wartości normalnej*

(73) Dwóch importerów twierdziło, że przy braku informacji dotyczących wielkości produkcji producenta z USA zainteresowane strony nie były w stanie sprawdzić, czy ze względu na korzyści skali mogły zaistnieć znaczne różnice w kosztach produkcji ponoszonych przez producenta z USA w porównaniu z chińskimi producentami objętymi próbą, którzy produkują rocznie ponad 10 mln m^2 płytek ceramicznych. Powyżsi importerzy twierdzili również, że wielkości produkcji osiągane przez producenta z państwa analogicznego i chińskich producentów nie były porównywalne, biorąc pod uwagę mniejszą wielkość produkcji osiąganą przez producenta analogicznego lub w państwie analogicznym. Przypomina się, że wielkość produkcji współpracującego producenta z państwa analogicznego jest informacją poufną, a zatem nie może być ujawniona. Przypomina się również, że chiński przemysł jest w znacznym stopniu rozdrobniony i zasadniczo składa się z MŚP. W związku z tym argumenty te uznano za bezpodstawne.

(74) Powyżsi importerzy zauważyli, że ponieważ w art. 2 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego wymaga się, aby wartość normalną ustalać na podstawie cen „innych sprzedawców lub producentów”, ustalenie wartości normalnej na podstawie danych dotyczących wyłącznie jednego przedsiębiorstwa było nieprawidłowe.

(75) W tym względzie przypomina się, że przedmiotowe postępowanie dotyczy przywozu z państwa nieposiadającego gospodarki rynkowej, w odniesieniu do którego wartość normalną należy ustalić zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

(76) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń stowarzyszenie importerów stwierdziło, że jego zdaniem wartości normalnej w państwie analogicznym nie można opierać na danych dostarczonych przez jedno przedsiębiorstwo. Z przyczyn określonych w motywie 75 zarzut zostaje jednak odrzucony.

(77) Ponadto powyżsi importerzy twierdzili, że produkt producenta z państwa analogicznego nie był reprezentatywny, ponieważ według założeń tych importerów dotyczył wyłącznie segmentu wysokich cen. Ze względu na pozytywne rozpatrzenie wniosku o zachowanie poufności przedstawionego przez producenta z państwa analogicznego zarzut ten nie zostaje ani potwierdzony, ani odrzucony. W każdym razie, nawet jeżeli oskarżenie byłoby słuszne, jak wyjaśniono w motywie 61 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w uzasadnionych przypadkach dokonano dostosowań w skonstruowanej wartości normalnej w celu uwzględnienia wszystkich typów płytek, w tym tych pochodzących z odsprzedaży. W związku z tym powyższe twierdzenie uznano za nieuzasadnione, a zatem zostaje ono odrzucone.

4.3. *Cena eksportowa*

(78) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący twierdził, że określone rodzaje płytek ceramicznych sprzedawanych do Unii w OD zostały błędnie zaklasyfikowane przez służby

▼B

Komisji i że należy odpowiednio poprawić margines dumpingu dla danego przedsiębiorstwa. W tym względzie w trakcie wizyty weryfikacyjnej na terenie danego przedsiębiorstwa stwierdzono, że przedsiębiorstwo nieprawidłowo zaklasyfikowało określone płytki ceramiczne, o czym poinformowano to przedsiębiorstwo. Następnie płytki te zaklasyfikowano poprawnie w celu dokonania dokładnego obliczenia marginesu dumpingu. W takich okolicznościach wniosek przedsiębiorstwa zostaje odrzucony.

(79) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ten sam producent eksportujący twierdził, że przy obliczaniu marginesu dumpingu dla tego przedsiębiorstwa pominięto określone transakcje sprzedaży eksportowej do Unii w OD. W tym względzie ustalono, że transakcje te zostały pominięte, ponieważ daty faktur wypadały po zakończeniu OD. takich okolicznościach wniosek przedsiębiorstwa zostaje odrzucony.

(80) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag dotyczących cen eksportowych niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywie 59 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. *Porównanie*

(81) Przedstawiono uwagi dotyczące porównania wartości normalnej z ceną eksportową.

(82) Jeden producent eksportujący twierdził, że przy obliczaniu jego wartości CIF należało wziąć pod uwagę fakt, że sprzedaż eksportowa odbywała się za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych. Argument ten uznano za uzasadniony i w związku z tym ponownie obliczono wartości CIF w odniesieniu do tego eksportera. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że nie należało ponownie obliczać cen eksportowych, ponieważ informacje dostarczone przez niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe były niewiarygodne ze względu na fakt, że rzekomo informacje zostały dostarczone jedynie przez niektóre przedsiębiorstwa handlowe, za pośrednictwem których dany producent eksportujący dokonywał sprzedaży. W tej kwestii ustalono, że wszystkie niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe, za pośrednictwem których dany producent eksportujący dokonywał sprzedaży, przedstawiły informacje dotyczące ceny. W tych okolicznościach zarzut zostaje odrzucony.

(83) Inny producent eksportujący twierdził, że przy obliczaniu wartości CIF nie uwzględniono w prawidłowy sposób kosztu ubezpieczenia. Argument ten uznano za uzasadniony i odpowiednio poprawiono wartości CIF tego eksportera.

(84) Jedna grupa przedsiębiorstw eksportujących twierdziła, że nieprawidłowo obliczono koszt ubezpieczenia zawarty w ich wartościach CIF. Argument ten uznano za uzasadniony i w związku z tym ponownie obliczono dane wartości CIF. Ponadto ustalono, że w przypadku jednego z przedsiębiorstw należących do tej grupy przy ustalaniu wartości *ex-works* nie uwzględniono kosztu przeładunku. Błąd ten również poprawiono.

(85) Dwóch importerów twierdziło, że przy obliczaniu cen eksportowych należało wziąć pod uwagę zmiany kursu walutowego USD w OD. Przypomina się jednak, że zgodnie ze standardową praktyką Komisji do przeliczania waluty w OD stosowano comiesięczne kursy wymiany, w związku z czym w praktyce uwzględniono zmiany kursu walutowego w OD.

▼B

(86) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący twierdził, że ponieważ wartość normalną ustalono na podstawie danych pochodzących od jednego producenta w państwie analogicznym i w związku z tym w celu zachowania poufności nie można było ujawnić dokładnych danych, kwestią najwyższej wagi jest dopilnowanie, aby w stosownych przypadkach dokonano dostosowań w celu zapewnienia porównywalności produktu do celów obliczania marginesu dumpingu. W tym względzie, jak wspomniano w motywie 61 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w stosownych przypadkach zastosowano dostosowania, aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową.

(87) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dwóch importerów twierdziło, że współpracujący producent z USA należy wyłącznie do segmentu drogich płytek ceramicznych, natomiast chińscy producenci eksportujący znajdują się w segmencie niskich cen. W kwestii zapewnienia rzetelnego porównania między wartością normalną a ceną eksportową powyżsi importerzy twierdzą, że nie ujawniono im niezbędnych dostosowań dokonanych na mocy art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie należy zauważyć, że w motywie 61 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wyjaśniono, jakich dostosowań dokonano w celu zapewnienia rzetelnego porównania.

4.5. *Marginesy dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą*

(88) Uwzględniając wszystkie powyższe uwagi, ostateczne marginesy dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem są następujące:

Nazwa przedsiębiorstwa/grupy	Ostateczny margines dumpingu
Shandong Yadi Co. Ltd.	36,5 %
Xinruncheng Group	29,3 %
Wonderful Group	26,3 %
Heyuan Becarry Co. Ltd.	67,7 %

4.6. *Marginesy dumpingu dla wszystkich pozostałych współpracujących producentów eksportujących*

(89) W wyniku zmian w obliczeniach marginesów dumpingowych, jak wspomniano w motywie 88, średni ważony margines dumpingu próby obliczony w oparciu o marginesy dumpingowe tych czterech współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, wynosi 30,6 %. W tym kontekście należy zauważyć, że w odniesieniu do spółki Heyuan Becarry Co., Ltd, której nie przyznano ani MET, ani IT, margines dumpingu obliczono w sposób opisany w motywie 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zgodnie z art. 9 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego ten margines dumpingu zastosowano do obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu dla stron objętych próbą, stosowanego wobec współpracujących eksporterów, których nie wybrano do próby. Ponadto ze względu na fakt, że przedsiębiorstwu Heyuan Becarry Co. Ltd. nie przyznano MET i stwierdzono, że jego decyzje dotyczące sprzedaży podlegały znacznej ingerencji państwa, cło mające zastosowanie do przywozu z Heyuan Becarry Co. Ltd. powinno być takie samo, jak mające zastosowanie do przywozu przewidzianego dla współpracujących eksporterów, których nie wybrano do próby.

▼B

(90) W odniesieniu do metody obliczania marginesu dumpingu dla spółki Heyuan Becarry Co. Ltd. będącej, jak już wspomniano, współpracującym producentem eksportującym, którego objęto próbą, jednak któremu nie przyznano traktowania indywidualnego, o czym mowa w motywie 65 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zawarte w tym motywie odniesienie do motywu 64 przedmiotowego rozporządzenia powinno raczej dotyczyć motywu 62.

4.7. *Margines dumpingu dla przedsiębiorstwa ubiegającego się o przeprowadzenie indywidualnego badania*

(91) W odniesieniu do przedsiębiorstwa wspomnianego w motywach 51–54, które poddano indywidualnemu badaniu, z uwagi na stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego, zastosowanie będzie miał ogólnokrajowy margines dumpingu.

4.8. *Marginesy dumpingu dla wszystkich pozostałych niewspółpracujących producentów eksportujących*

(92) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag dotyczących obliczania marginesu dumpingu dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 66–67 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(93) Biorąc pod uwagę uwagi wyrażone w motywach 81–85, ustala się ogólnokrajowy margines dumpingu wynoszący 69,7 %.

4.9. *Uwagi przedstawione w odniesieniu do wykazu współpracujących eksporterów*

(94) Wpłynęło szereg oskarżeń, zgodnie z którymi 13 przedsiębiorstw spośród producentów eksportujących, korzystających ze średniego ważonego cła tymczasowego, na podstawie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, włączonych do załącznika do tego rozporządzenia było przedsiębiorstwami handlowymi, a nie producentami, a zatem nie powinny one zostać włączone do przedmiotowego załącznika.

(95) W wyniku dalszego badania ustalono, że oskarżenia te były uzasadnione w przypadku 5 przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa te powiadomiono o zamiarze usunięcia ich z odpowiedniego załącznika i dano im możliwość przedstawienia uwag. Trzy z tych przedsiębiorstw nie przedstawiły dalszych uwag, natomiast dwa przedsiębiorstwa przedstawiły dalsze argumenty w tej kwestii. Argumenty te nie zawierały wystarczających dowodów wykazujących, że przedsiębiorstwa te były faktycznie producentami eksportującymi produkt objęty postępowaniem i w związku z tym zostały odrzucone. Tych pięć przedsiębiorstw usunięto zatem z wykazu przedsiębiorstw korzystających ze średniego ważonego cła ostatecznego.

4.10. *Wydarzenia, które miały miejsce po OD*

(96) Od czasu ujawnienia tymczasowych ustaleń związek między grupą dwóch współpracujących producentów eksportujących został rzekomo zerwany ze względu na zmiany w strukturze powiązań kapitałowych. W rezultacie jedno z tych przedsiębiorstw przedstawiło wniosek o przyznanie mu indywidualnego cła, które byłoby niezależne od cła tego drugiego przedsiębiorstwa.

▼B

(97) Z przedstawionych informacji wynika, że powiązania między tymi dwoma przedsiębiorstwami zostały zerwane po OD. Należałoby przeprowadzić szczegółowy przegląd skutków tego domniemanego podziału w strukturze grupy oraz wniosku jednego z przedsiębiorstw o ustanowienie dla niego indywidualnej stawki celnej. W tej kwestii, jeżeli co najmniej jedno z tych przedsiębiorstw złoży wniosek o przeprowadzenie przeglądu jego sytuacji po tym domniemanym podziale, taki wniosek można rozpatrzeć w stosownym czasie zgodnie z rozporządzeniem podstawowym. W tych okolicznościach odrzuca się wniosek przedsiębiorstwa o ustalenie dla niego indywidualnego cła.

(98) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że dla jednego z powiązanych producentów, o którym mowa w motywie 97, należy obliczyć oddzielne cło na podstawie istniejących dowodów na stosowanie przez tego producenta wyższego poziomu dumpingu niż poziom dumpingu stosowany przez drugiego producenta eksportującego. W tym względzie należy zauważyć, że w odniesieniu do producentów eksportujących, którzy byli powiązani w OD, niezastosowanie dla nich obliczenia jednego średniego ważonego marginesu dumpingu i cła pozostawiłoby producentowi eksportującemu objętemu wyższym cłem pole do obchodzenia ceł. Ponieważ ustalono, że powyżsi dwaj producenci objęci niniejszym dochodzeniem byli powiązani w OD, nie ma podstaw do ustalenia oddzielnego cła dla każdego z nich. Jak stwierdzono w motywie 97, jeżeli co najmniej jedno z tych przedsiębiorstw złoży wniosek o przeprowadzenie przeglądu jego sytuacji po ich domniemanym podziale, taki wniosek można rozpatrzeć w stosownym czasie zgodnie z rozporządzeniem podstawowym. W tych okolicznościach zarzut skarżącego zostaje odrzucony.

D. **SZKODA**

1. **Produkcja unijna i przemysł unijny**

(99) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag lub nowych ustaleń dotyczących produkcji unijnej oraz przemysłu unijnego niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 68–70 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.1. *Konsumpcja w Unii*

(100) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag lub ustaleń dotyczących konsumpcji w Unii niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 71 i 72 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. **Przywóz z Chin**

(101) Jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała analizę przywozu, twierdząc, że zarówno w skardze, jak i w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych brakuje danych dotyczących wielkości przywozu oraz że pomiar w m^2 jest pomiarem powierzchni, a nie wielkości.

(102) Inna zainteresowana strona uznała, że zmiany w cenie i wielkości przywozu z Chin odzwierciedlają po prostu normalne wahania w handlu, a zatem nie mogą być wskaźnikiem zachowania chińskich eksporterów w odniesieniu do dumpingu.

▼B

(103) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna ze stron zakwestionowała wiarygodność danych statystycznych Eurostatu, twierdząc, że rzeczywiste chińskie ceny importowe są wyższe, a więc porównywalne z cenami importowymi innych państw trzecich. Uznano również, że będzie to miało wpływ na ustalone marginesy dumpingu.

(104) Inna zainteresowana strona stwierdziła, że jej własna analiza danych statystycznych Eurostatu pod względem udziału w rynku i cen importowych dała nieco inne wyniki niż te zawarte w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych i że te ostatnie wyniki należy odpowiednio skorygować.

(105) Kolejna zainteresowana strona stwierdziła, że służby Komisji nie wzięły pod uwagę wzrostu cen przywozu z Chin, który nastąpił po OD, w 2010 r.

(106) Jeśli chodzi o twierdzenie na temat jednostki pomiaru wykorzystywanej do określenia wielkości przywozu, termin „wielkość" użyty w art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego odnosi się raczej do „ilości" niż do „objętości sześciennej". Dla każdego produktu należy użyć najbardziej reprezentatywnej jednostki miary. W przypadku produktu objętego postępowaniem podmioty gospodarcze na rynku światowym zgodnie używają jako jednostki metrów kwadratowych (m^2). Dlatego też jednostkę tę uznano za najbardziej odpowiednią na potrzeby niniejszego dochodzenia, a argument jej dotyczący został odrzucony.

(107) Jeśli chodzi o zmiany w cenach i wielkości przywozu z Chin, prawdą jest, że zmiany te są ograniczone, jeśli analizuje się je w wartościach bezwzględnych. W okresie badanym przywóz z Chin zmalał o 3 %. Wnioski dotyczące wielkości przywozu z Chin trzeba jednakże formułować w kontekście całościowego spadku konsumpcji na rynku unijnym. Fakt, że przywóz z Chin zmalał w tym okresie tylko o 3 %, podczas gdy konsumpcja ogółem zmniejszyła się o 29 %, miał oczywisty wpływ na obecność tego przywozu na rynku unijnym. Utrzymanie stabilności przywozu umożliwiło zatem uzyskanie przez przywóz z Chin dodatkowego udziału w rynku w okresie, w którym inne podmioty gospodarcze ponosiły straty.

(108) Jeśli chodzi o zmiany w cenach produktów chińskich, średnie ceny importowe wskazane w motywie 73 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oparte były na danych statystycznych Eurostatu. Zadano pytania na temat dokładności średnich cen przywozu do niektórych państw członkowskich, nie zostały jednak potwierdzone żadne zmiany w oficjalnych danych statystycznych. Przypomina się w każdym razie, że dane Eurostatu zostały wykorzystane wyłącznie do ustalenia ogólnych tendencji i że nawet jeśli ceny przywozu z Chin miały zostać skorygowane w górę, całościowy obraz szkody pozostałby taki sam i nadal obejmowałby wysokie marginesy podcięć cenowych i zaniżania cen. W tym kontekście należy zauważyć, że danych statystycznych Eurostatu nie wykorzystano ani do obliczenia marginesu szkody, ani marginesu dumpingu. Do określenia poziomów marginesów wykorzystano wyłącznie zweryfikowane dane z odwiedzonych przedsiębiorstw. Tak więc nawet w przypadku, gdyby stwierdzono rozbieżności w danych statystycznych, nie miałoby to żadnego wpływu na poziom ujawnionych marginesów.

▼B

(109) Jeśli chodzi o twierdzenie, że służby Komisji nie uwzględniły danych Eurostatu z 2010 r., argument ten nie może zostać podtrzymany, ponieważ dane dla OD obejmują również pierwszy kwartał 2010 r. W odniesieniu do drugiego, trzeciego i czwartego kwartału 2010 r. należy zauważyć, że dane te odnoszą się do okresu po OD, który nie powinien być uwzględniany. Ponadto nawet jeśli informacje te miałyby być brane pod uwagę, dane statystyczne dotyczące przywozu pokazują, że wzrostowi uległy również ceny przywozu z państw trzecich, co wskazuje, że była to ogólna tendencja i nie dotyczyła wyłącznie przywozu z Chin.

3. **Podcięcie cenowe**

(110) Przypomina się, że na etapie tymczasowym, jak wskazano w motywie 76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, podcięcie cenowe zdefiniowano jako średnie ważone ceny sprzedaży producentów unijnych według typu produktu stosowane wobec klientów niepowiązanych na rynku unijnym, dostosowane do poziomu *ex-works*, porównane z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu z Chin stosowanymi wobec pierwszego niepowiązanego klienta na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie CIF z odpowiednimi dostosowaniami w celu uwzględnienia obowiązujących ceł, kosztów ponoszonych po przywozie i poziomu handlu.

(111) Jedna ze stron twierdziła, że obliczenia cen eksportowych przekazane stronom nie odpowiadają wyjaśnieniu podanemu w motywie 76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Po weryfikacji potwierdzono, że w tym motywie znalazł się błąd tekstowy. Rzeczywiście na etapie tymczasowym dostosowania poziomu handlu dokonywano do poziomu *ex-works* cen sprzedaży stosowanych przez producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych na rynku unijnym, a przy obliczaniu średniej ceny eksportowej nie dokonywano dostosowania w celu uwzględnienia kosztu ponoszonego po przywozie. Na etapie końcowym ceny CIF na granicy Unii stosowane przez producentów eksportujących pochodzących z danego kraju były dostosowywane w celu uwzględnienia istniejących ceł oraz kosztów poniesionych po przywozie (koszty powstałe w porcie Unii z tytułu wydatków na przywóz, transport i składowanie, które są ponoszone przed odsprzedażą przez importerów) w oparciu o informacje przekazane przez współpracujących niepowiązanych importerów.

(112) Inna strona stwierdziła, że po dokonaniu korekty w dół celem uwzględnienia kosztów dystrybucji/marketingu ceny byłyby podobne do cen wywozu z Chin. Przedmiotowe dostosowania uwzględniono już jednak w tymczasowych obliczeniach. Twierdzenie to jest zatem nieuzasadnione i zostało odrzucone.

(113) W dochodzeniu stwierdzono istnienie podcięć cenowych na poziomie między 43,2 % a 55,7 %, która to wartość różni się nieznacznie od pierwotnych ustaleń (zob. motyw 77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Przyczyną tej różnicy jest obliczenie nowej wartości CIF dla producenta eksportującego, o którym mowa w motywach 83–85, oraz obliczenie indywidualnej ceny eksportowej CIF dla producenta eksportującego Kito Group, wspomnianego w motywie 51.

▼B

4. **Przywóz z państw trzecich innych niż Chiny**

(114) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag lub ustaleń dotyczących przywozu z państw trzecich innych niż Chiny niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 78–80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. **Sytuacja przemysłu unijnego**

5.1. *Wskaźniki makroekonomiczne*

5.1.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(115) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag lub ustaleń dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 84–85 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.1.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(116) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag lub ustaleń dotyczących wielkości sprzedaży i udziału w rynku niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 86–87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.1.3. Zatrudnienie i wydajność

(117) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag lub ustaleń dotyczących zatrudnienia i wydajności niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 88–89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.1.4. Wielkość marginesu dumpingu

(118) Marginesy dumpingu przedstawiono w motywach 88–93. Potwierdzono, że wszystkie ustalone marginesy znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Biorąc pod uwagę wielkości importu i ceny towarów przywożonych po cenach dumpingowych, potwierdza się zatem, że wpływ faktycznego marginesu dumpingu nie może zostać uznany za nieistotny.

5.2. *Wskaźniki mikroekonomiczne*

5.2.1. Zapasy

(119) Jedna ze stron podważyła poprawność danych zawartych w motywach 93–95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Strona ta stwierdziła, że wartość zapasów jako wartość procentowa produkcji w całym okresie badanym jest znacznie niższa niż wartości podane w tabeli 10 tego rozporządzenia. Przedmiotowe obliczenia poddano przeglądowi i stwierdzono, że tylko dane procentowe za 2009 r. oraz OD zostały źle obliczone i że w tych okresach wartość procentowa zapasów była rzeczywiście nieco wyższa, niż wcześniej wskazano. Prawidłową wersję obliczeń przedstawiono w tabeli 1 niniejszego rozporządzenia.

(120) Ta sama strona stwierdziła, że jeśli przemysł unijny zostałby zmuszony do zwiększenia poziomu zapasów do sześciu miesięcy produkcji, jak podano w motywie 94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, odpowiadałoby to poziomowi 50 % wartości produkcji, a nie 59 %, jak podano w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

▼B

(121) W tym względzie należy podkreślić, że analizy dokonane w motywach 93 i 94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych miały charakter uzupełniający, ale nie były identyczne. Pierwsza analiza pokazywała wartość procentową zapasów przedsiębiorstw objętych próbą wyrażoną w metrach kwadratowych w porównaniu z produkcją przedsiębiorstw objętych próbą, również wyrażonej w metrach kwadratowych (61 % w przypadku OD). Druga analiza, również przeprowadzona w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą, pokazywała liczbę miesięcy produkcji, jakiej odpowiadają zapasy, w stosunku do dwunastu miesięcy roku (50 % w przypadku OD).

(122) Dalsza analiza umożliwiła dokładne dopasowanie oceny rozwoju sytuacji w oparciu o liczbę miesięcy produkcji, jakiej odpowiadają zapasy. W tym względzie w 2007 r. producenci objęci próbą posiadali zapasy odpowiadające ok. pięciu miesiącom produkcji (43 %), jednak presja ze strony przywozu po cenach dumpingowych zmusiła ich do zwiększenia zapasów do ponad siedmiu miesięcy produkcji (co odpowiada 61 % całkowitej produkcji rocznej) w OD. W tabeli 1 przedstawiono ilości zapasów również w formie liczby miesięcy w stosunku do produkcji rocznej.

(123) *Tabela 1*

Zapasy

	2007	2008	2009	OD
Zapasy (w tys. m^2)	48 554	50 871	39 689	41 887
Wskaźnik (2007 = 100)	100	105	82	86
Zapasy jako wartość procentowa produkcji	43 %	49 %	56 %	61 %
Wskaźnik (2007 = 100)	100	113	130	142
Liczba miesięcy, jakiej odpowiadają zapasy, w porównaniu z produkcją roczną	5,2	5,9	6,7	7,4
Wskaźnik (2007 = 100)	100	113	130	142
Odsetek miesięcy, jakiej odpowiadają zapasy (podstawa 12 miesięcy)	43 %	49 %	56 %	61 %

(124) Wniosek, że tendencje co do ilości zapasów wskazują na zaistnienie szkody, został zatem potwierdzony.

5.2.2. Ceny sprzedaży

(125) Jedna zainteresowana strona, jak wspomniano już w motywie 20, podważyła wnioski z motywów 96–99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w odniesieniu do cen sprzedaży przemysłu unijnego, twierdząc, że Komisja, ustalając unijne ceny jednostkowe, nie uwzględniła producentów w Polsce i Republice Czeskiej oraz że wnioski te nie były spójne z rzeczywistymi publicznie dostępnymi danymi.

(126) W odniesieniu do tego twierdzenia wykonano symulację obejmującą ceny sprzedaży zarejestrowane w Polsce, na którą przypada ok. 10 % całości produkcji unijnej. Nie wykonano symulacji

▼B

w odniesieniu do Republiki Czeskiej, której produkcja stanowi mniej niż 3 % całości produkcji unijnej. Symulacja pokazała, że nawet po uwzględnieniu polskich cen ostateczne ustalenia nie zmieniają się w znaczący sposób. Wreszcie – zgodnie ze swoją metodyką – Komisja obliczyła ceny sprzedaży przemysłu unijnego po dokonaniu odpowiednich dostosowań celem uzyskania cen dla pierwszego niepowiązanego klienta, tak aby możliwe było porównanie z chińskimi cenami sprzedaży.

(127) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że tok rozumowania w motywie 97 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym wyjaśniono, że przemysł unijny został zmuszony do prowadzenia sprzedaży mniejszych ilości bardziej zróżnicowanych towarów, jest błędny, ponieważ przemysł unijny w takiej sytuacji straciłby znacznie więcej niż 2 % udziału w rynku.

(128) Należy zauważyć, że skupianie się na sprzedaży mniejszych partii niekoniecznie musi oznaczać utratę większego udziału w rynku. Po pierwsze, przemysł unijny nie został całkowicie wyparty z rynku dużych, jednolitych partii produktów, pomimo że presja ze strony przywozu po niskich cenach z Chin jest w tym sektorze szczególnie silna. Po drugie, przemysł unijny zdołał utrzymać obecność na całym rynku dzięki kompresji cen sprzedaży oraz wytwarzaniu bardziej kosztownego asortymentu, co doprowadziło do spadku rentowności, jak wspomniano w motywie 100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Dlatego też fakt, że przemysł unijny nie stracił znacznej części rynku, wyjaśnić można podjęciem decyzji o utrzymaniu obecności na rynku mimo nacisków cenowych ze strony Chin.

5.2.3. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji i płace

(129) Jedna strona twierdziła, że pomiędzy dużymi i małymi przedsiębiorstwami występują znaczne różnice w rentowności. Utrzymywano, że z tego powodu przeciętny zysk należy uznać za nierepreprezentatywny, ponieważ próba zawiera dane tylko od jednego dużego przedsiębiorstwa.

(130) Inna strona stwierdziła, że dużych producentów unijnych charakteryzuje dobra kondycja finansowa. Ta sama strona argumentowała, że ponieważ straty nie pojawiają się nawet po dodaniu małych przedsiębiorstw do średniej marży zysku przemysłu unijnego, jak przedstawiono w motywie 101 i tabeli 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nie można wykazać ogólnej szkody.

(131) Należy zauważyć, że celem zapewnienia spójności ustaleń z reprezentatywnością próby wszystkie wskaźniki szkody (w tym zysk) zostały zestawione z udziałem każdego segmentu w całości produkcji unijnej. Z drugiej strony potwierdzono reprezentatywność dużego przedsiębiorstwa dla sytuacji w segmencie dużych przedsiębiorstw. Dlatego też ogólne wskaźniki otrzymane z analizy przedsiębiorstw objętych próbą są reprezentatywne dla sytuacji całego przemysłu unijnego, a powyższe twierdzenie należy odrzucić.

▼B

(132) W związku z twierdzeniem, że duże przedsiębiorstwa nie zostały dotknięte szkodą, należy zauważyć, iż zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego analizę należy przeprowadzać w odniesieniu do całego przemysłu unijnego, a nie konkretnych grup lub rodzajów przedsiębiorstw. Jak już wspomniano w motywie 130, fakt, że w okresie objętym dochodzeniem nie poniesiono żadnych strat, nie oznacza sam w sobie, że nie wystąpiła szkoda.

5.2.4. Koszty produkcji

(133) Jedna zainteresowana strona podważyła wniosek, że koszt produkcji w przemyśle unijnym wzrósł o 14 % wskutek zwiększenia zapasów i zmiany asortymentu. Zdaniem tej strony wniosek ten nie jest prawidłowy, ponieważ poziomy zapasów oraz asortyment nie są częścią kosztów produkcji.

(134) Twierdzenie to należy odrzucić, ponieważ wysokie poziomy zapasów skutkują poniesieniem znacznych kosztów finansowych, które są włączane do analizy kosztu produkcji. Z kolei powtarzające się zmiany w asortymencie powodują pojawienie się dodatkowych kosztów produkcyjnych, ponieważ producent musi często dokonywać zmian w procesie produkcyjnym: operacja ta może być kosztowna, gdyż powoduje powstawanie przestojów oraz wykorzystanie maszyn poniżej poziomu optymalnego.

6. **Wnioski dotyczące szkody**

(135) Jedna zainteresowana strona zakwestionowała wniosek zawarty w motywie 107 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że spadek konsumpcji wywarł niekorzystny wpływ na przemysł unijny. Zdaniem tej strony spadek konsumpcji nie mógł spowodować szkody, ponieważ ogólny udział w rynku pozostał taki sam.

(136) W odniesieniu do uwagi o stabilności udziału w rynku producentów unijnych pomimo spadku konsumpcji należy zauważyć, że udział w rynku nie jest jedynym istotnym wskaźnikiem wystąpienia szkody. Producenci unijni zdołali utrzymać swój udział w rynku unijnym, ale stało się to kosztem rentowności, która zmalała w okresie badanym. Nie można zatem stwierdzić, że stabilność udziału w rynku producentów unijnych wyklucza istnienie szkody.

(137) W związku z powyższym wnioski dotyczące szkody, sformułowane w motywach 107-111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostają niniejszym potwierdzone.

E. **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**

(138) Komisja otrzymała uwagi na temat ustaleń tymczasowych dotyczących związku przyczynowego. Uwagi te były powtórzeniem uwag, do których odniesiono się już w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych w motywach 128–132 dotyczących szkody powstałej z winy własnej. Nie przedłożono dalszych dowodów, które zmieniałyby wnioski tymczasowe. Dlatego też wnioski sformułowane w motywach 135 i 136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

▼B

1. **Wpływ przywozu z Chin**

(139) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego na etapie tymczasowym zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chin wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu.

(140) Niektóre strony uznały, że spadek unijnej produkcji przemysłowej i sprzedaży był skutkiem spadku spożycia. Twierdzono również, że wpływ przywozu z Chin musiał być ograniczony, biorąc pod uwagę fakt, że jego udział w rynku zwiększył się zaledwie o 1,6 %, z czego nie więcej niż 1 % można powiązać z udziałem w rynku przemysłu unijnego.

(141) W tym kontekście przypomina się, że dochodzenie wykazało zbieżność czasową pomiędzy zwiększeniem udziału przywozu z Chin w rynku a spadkiem zysków przemysłu unijnego oraz wzrostem poziomu zapasów. Co więcej, przemysł unijny znajdował się pod presją nie tylko ze względu na zwiększony udział przywozu z Chin w rynku, ale przede wszystkim ze względu na zachowania cenowe chińskich producentów eksportujących oraz stosowane przez nich znaczne podcięcia cenowe.

(142) Jak wspomniano w motywie 113, w dochodzeniu ujawniono znaczące poziomy podcięć cenowych. Wykazano również, że przemysł unijny i importerzy prowadzili sprzedaż zasadniczo dla tych samych klientów, co oznaczało, że przemysł unijny był bezpośrednim konkurentem przywozu po cenach dumpingowych w kontekście zamówień.

(143) Zasadniczo pokazuje to, że oprócz wielkości przywozu również presja cenowa jest przyczyną spadku wskaźników rentowności przemysłu unijnego i obniżenia poziomu większości wskaźników szkody.

2. **Brak konkurencji między płytkami produkowanymi w Unii a płytkami przywożonymi po cenach dumpingowych z Chin**

(144) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że przywóz płytek ceramicznych z Chin nie mógł wyrządzić szkody przemysłowi unijnemu, ponieważ produkty te nie są porównywalne. W tym kontekście stwierdzono, że płytki ceramiczne z Chin zaspokajają potrzeby rynku jednolitych produktów, podczas gdy przemysł unijny prowadzi produkcję na zamówienie, w mniejszych partiach. Utrzymywano również, że przemysł chiński i przemysł unijny nie konkurują ze sobą, ponieważ towary z Chin zasilają dolny i środkowy segment rynku, zaś przemysł unijny produkuje na potrzeby środkowego i górnego segmentu. Jako dowód wskazano ograniczoną utratę udziału w rynku przez przemysł unijny.

(145) Wprawdzie na poparcie powyższych twierdzeń nie zostały przedstawione żadne merytoryczne argumenty, jednak dokładnie sprawdzono, czy przywóz z Chin rzeczywiście stanowił konkurencję dla płytek produkowanych w Unii.

▼B

(146) W tym kontekście należy zauważyć, że Komisja dokonała porównań na bardzo szczegółowym poziomie, co umożliwiło rozróżnienie pomiędzy setkami różnych rodzajów płytek. W niniejszej sprawie dochodzenie wykazało znaczną liczbę pokrywających się rodzajów płytek pomiędzy przemysłem unijnym a eksporterami. To wyraźnie pokazuje, że przemysł unijny i przywóz z Chin konkurują pod względem rodzajów produktów. Przypomina się również, że w dochodzeniu stwierdzono, że przemysł unijny i producenci eksportujący są dla siebie bezpośrednimi konkurentami, ponieważ mają tę samą bazę klientów.

(147) W odniesieniu do twierdzenia, jakoby płytki ceramiczne z Chin zaspokajały potrzeby rynku produktów jednolitych, zaś przemysł unijny prowadził produkcję na zamówienie, w mniejszych partiach, przypomina się – zob. motyw 95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych – że to właśnie presja ze strony przywozu z Chin zmusiła przemysł unijny do przejścia na mniejsze partie produktów o większym zróżnicowaniu pod względem koloru i wielkości. Przemysł unijny jest ciągle obecny we wszystkich segmentach rynku i wbrew powyższym twierdzeniom tendencję koncentrowania się przemysłu na konkretnych rodzajach produktów należy interpretować jako wskazanie na istnienie konkurencji bezpośredniej.

(148) W świetle powyższego argument, zgodnie z którym przywóz z Chin nie wyrządził szkody przemysłowi unijnemu, ponieważ nie stanowiły one dla siebie konkurencji, nie może zostać utrzymany.

3. **Wpływ innych czynników**

3.1. *Wpływ przywozu z innych państw trzecich*

(149) Niektóre strony podtrzymały argument, że wpływ przywozu z Turcji należy uznać za istotny. W odniesieniu do cen jedna ze stron zakwestionowała wniosek, że wzrost cen producentów z Turcji o 19 % był wzrostem znaczącym.

(150) Powyższy argument został omówiony w motywie 118 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i nie znaleziono żadnych nowych dowodów, które unieważniałyby wnioski sformułowane na etapie tymczasowym W tym kontekście potwierdza się, że wzrost cen producentów z Turcji o 19 % należy uznać za znaczący. Przypomina się również, że – jak wspomniano w motywie 41 – nie istnieją dowody na istnienie przywozu z tego kraju po cenach dumpingowych, który wyrządziłby szkodę przemysłowi unijnemu, a zatem przedmiotowy argument nie może zostać utrzymany.

3.2. *Wpływ spadku konsumpcji*

(151) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że spadek konsumpcji dotyczył głównie Hiszpanii i Włoch, w których domniemana szkoda była najbardziej widoczna. Z kolei głównym miejscem przeznaczenia wywozu z Chin były północne państwa członkowskie, w których nie odnotowano spadku konsumpcji i w których producenci unijni zostali rzekomo poszkodowani w mniejszym stopniu. Ta sama strona stwierdziła również, że hiszpański przemysł płytek ceramicznych odrobił straty w 2010 r., co pokazuje, że nie istnieje związek pomiędzy wywozem z Chin a danymi dotyczącymi produkcji i sprzedaży przemysłu unijnego.

(152) Jedna ze stron utrzymywała, że wzrost zapasów zarejestrowanych przez przemysł unijny należy wiązać ze spadkiem konsumpcji w Unii, a nie z przywozem z Chin po cenach dumpingowych.

▼B

(153) Twierdzenia, że północne państwa członkowskie Unii Europejskiej nie zostały dotknięte spadkiem konsumpcji i że przywóz z Chin był skierowany wyłącznie na północną Europę, nie zostały podparte żadnymi uzasadnionymi dowodami. Natomiast dane od objętych próbą chińskich producentów eksportujących pokazują, że sprzedaż jest równomiernie rozłożona w całej Unii. Co więcej, na Hiszpanię i Włochy przypada łącznie 28 % sprzedaży – niewiele mniej od odsetka sprzedaży przypadającego na Niemcy (32 %). Na tej podstawie powyższe stwierdzenia zostały odrzucone.

(154) W odpowiedzi na twierdzenie, że wzrost zapasów zarejestrowanych przez przemysł unijny należy wiązać ze spadkiem konsumpcji w Unii, Komisja przywołuje argumentację zawartą w motywie 108 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którą presja przywozu z Chin była bardzo silna, szczególnie w sektorze sprzedaży dużych partii, i że miało to wyraźny wpływ na zapasy producentów unijnych. Wzrostu współczynnika zapasów w okresie badanym nie można wyjaśnić wyłącznie trudnościami w sprzedaży produktów, ale również koniecznością utrzymania niezwykle wysokiego zróżnicowania asortymentu składowanych produktów. Potwierdza się zatem wnioski o szkodliwym wpływie przywozu z Chin na zapasy.

3.3. *Wpływ kryzysu gospodarczego*

(155) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że rzeczywistą przyczyną trudności, jakie przechodzi przemysł unijny, jest kryzys ekonomiczny. Na poparcie tego twierdzenia podnoszono, że największe spadki miały miejsce między 2008 a 2009 r., tzn. w roku, w którym nastąpiło pierwsze uderzenie kryzysu, zaś w dalszym okresie tendencja ta była mniej widoczna. Wskazano również, że okres badany obejmował wyższe i niższe wartości szczytowe cyklu, gdzie wyższa wartość odpowiadała ożywieniu w sektorze budownictwa, zaś niższa kryzysowi finansowemu oraz zmniejszeniu wywozu wskutek powstania nowych zakładów produkcyjnych w krajach Trzeciego Świata.

(156) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona twierdziła, że obniżenie wartości kilku wskaźników szkody było raczej skutkiem kryzysu gospodarczego niż przywozu po cenach dumpingowych. Zdaniem tej strony skutkiem kryzysu było zwiększenie zapotrzebowania na duże partie tanich produktów. Wskutek tego przemysł unijny musiał skoncentrować się bardziej na produkcji na duże masowe zamówienia, czyli na segmencie, w którym działali już Chińczycy, czego skutkiem było zwiększenie poziomu zapasów. Strona ta twierdzi ponadto, że recesja rzekomo spowodowała w Unii inflację na poziomie wyższym niż w Chinach, skutkując wzrostem kosztów produkcji po stronie producentów unijnych, co miało doprowadzić do prowadzenia przez przemysł unijny sprzedaży poniżej kosztów produkcji.

(157) Inna strona twierdziła, że zyski przemysłu unijnego wzrosły znacząco w ostatnim kwartale OD i że to pokazuje, iż sytuacja przemysłu unijnego uległa poprawie po kryzysie gospodarczym. Strona ta zawnioskowała, aby zyski w OD podawane były w podziale na kwartały, co wskazałoby znacznie wyższy poziom rentowności pod koniec OD.

▼B

(158) Fakt, że kryzys gospodarczy miał wpływ na wyniki przemysłu unijnego, został już potwierdzony w motywie 120 rozporządzenia wprowadzającego środki tymczasowe. W tym kontekście należy przypomnieć, że odpowiednie normy prawne przewidują, iż aby zaistniał związek przyczynowy, przywóz po cenach dumpingowych musi wyrządzić istotną szkodę przemysłowi unijnemu. Przywóz po cenach dumpingowych nie musiał być jednak wyłączną przyczyną powstania szkody.

(159) Dochodzenie pokazało również, że tendencja zwiększania wywozu z Chin mogła się utrzymywać pomimo kryzysu gospodarczego. Chiny były tak naprawdę jedynym podmiotem na rynku, który zdołał utrzymać udział w rynku w trudnej sytuacji gospodarczej.

(160) Jeśli chodzi o zmiany strukturalne w popycie na rynku unijnym, wspomniane w motywie 156, nie przedstawiono żadnych dowodów na potwierdzenie tego twierdzenia. Wręcz przeciwnie, przypomina się, że – jak wyjaśniono w motywie 106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych – dochodzenie ujawniło, iż przemysł unijny musiał dokonać zmiany asortymentu poprzez dostarczanie produktów bardziej zróżnicowanych pod względem rodzaju, koloru i wielkości i był zmuszony zwiększyć swoje zapasy tak, aby móc reagować w krótkim czasie na bardzo konkrete zamówienia. Powyższe twierdzenie należy zatem odrzucić.

(161) Jeśli chodzi o wpływ inflacji na koszty produkcji, zaobserwowano, że stopa inflacji w Unii przeciętnie nie była wyższa niż w Chinach w okresie badanym, tak więc jej poziom nie może być wytłumaczeniem trudności doświadczanych przez producentów unijnych przy sprzedaży po zrównoważonych cenach. Biorąc pod uwagę poziom podcięcia cenowego, nie można ponadto stwierdzić, że presja na obniżanie cen przywozu z Chin została spowodowana przez przemysł unijny. Dlatego też twierdzenie przedstawione przez tę stronę należy odrzucić.

(162) Z kolei jeśli chodzi o sytuację przemysłu unijnego, przypomina się, że rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych (motyw 126) pokazało, iż agresywne zachowania cenowe chińskich eksporterów wpływały na rentowność przemysłu unijnego w okresie badanym nawet przed światowym kryzysem gospodarczym. Pokazuje to, że nawet gdyby nie nastąpił kryzys, sama presja ze strony przywozu po niskich cenach z Chin była wystarczająca, by wyrządzić istotną szkodę przemysłowi unijnemu.

(163) Ten fakt w powiązaniu z cenami dumpingowymi dodatkowo potwierdza wniosek, że związek przyczynowy pomiędzy chińskim wywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny nie został zerwany przez kryzys gospodarczy.

(164) Wniosek, aby zyski w OD podawano w podziale na kwartały, uznano za niemający związku z bieżącym dochodzeniem, ponieważ nawet w sytuacji wystąpienia takiego znacznego podniesienia zysków ich poziom musiałby zostać zestawiony z zyskiem docelowym na poziomie 3,9 %.

▼B

3.4. *Skutki braku działań restrukturyzacyjnych w przemyśle unijnym*

(165) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że szkodę, jaką ponieśli producenci unijni, należy przypisać niepowodzeniu restrukturyzacji, ponieważ na zmniejszenie się rynku o 29 % zareagowano jedynie zmniejszeniem zdolności produkcyjnej o 7 % i zmniejszeniem zatrudnienia o 16 %.

(166) Zmniejszenie zdolności produkcyjnej jest w tym sektorze trudnym procesem, ponieważ jej przywracanie w przypadku ostatecznej poprawy sytuacji na rynku jest dla producentów niezwykle kosztowne. Zaobserwowane w badanym okresie zmniejszenie zatrudnienia mieściło się w tej samej skali wielkości co zmniejszenie rynku. Tendencje w zatrudnieniu nie muszą idealnie odzwierciedlać tendencji w produkcji, ponieważ nie wszystkie miejsca pracy są bezpośrednio związane z faktyczną produkcją. Podsumowując, fakt, że zmniejszenie zdolności produkcyjnej i siły roboczej w przemyśle nie odpowiadało dokładnie zmniejszeniu się rynku, nie wskazuje na brak działań restrukturyzacyjnych. Wbrew wyżej przedstawionym twierdzeniom oraz uwzględniając strukturę przemysłu, zmniejszenie zdolności produkcyjnej o 7 % i zatrudnienia o 16 % należy zatem uznać za znaczne.

3.5. *Wpływ wyników przemysłu unijnego na rynkach wywozowych*

(167) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że spadek w sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego został spowodowany nie wpływem chińskiego wywozu, a wysokimi cenami.

(168) W odniesieniu do tego twierdzenia przypomina się, że wyniki eksportowe przemysłu unijnego poprawiły się po kryzysie gospodarczym. Nie można zatem zaakceptować twierdzenia, że wyniki eksportowe miały negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego.

4. **Wnioski w sprawie związku przyczynowego**

(169) Żaden z argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony nie świadczy o tym, że wpływ czynników innych niż przywóz po cenach dumpingowych z Chin jest na tyle znaczny, aby mógł naruszyć związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a stwierdzoną szkodą. Niniejszym potwierdza się wnioski w sprawie związku przyczynowego sformułowane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

F. **INTERES UNII**

(170) Uwzględniając uwagi stron, Komisja dokonała dalszej analizy wszystkich argumentów dotyczących interesu Unii. Zbadano wszystkie kwestie i potwierdzono wnioski sformułowane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

1. **Interes przemysłu unijnego**

(171) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 137–141 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

▼B

2. **Interes importerów**

(172) Jedna strona stwierdziła, że wprowadzenie środków zagroziło egzystencji gospodarczej importerów, ponieważ byliby oni w stanie jedynie częściowo przenieść dodatkowe koszty ceł na swoich klientów.

(173) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna dwie strony zgłosiły sprzeciw wobec wniosku, że importerzy mogą z łatwością przejść od dostawców chińskich do innych źródeł dostaw, w szczególności ze względu na fakt, że ich jakość i cena nie są porównywalne.

(174) W odniesieniu do powyższego twierdzenia przypomina się, że cła nie mają wpływu na znaczną część przywozu, który nie pochodzi z Chin. Charakterystyka produktu wytwarzanego na całym świecie w porównywalnej jakości sugeruje, że produkty te są wymienne i że w związku z tym dostępnych jest szereg alternatywnych źródeł, wbrew formułowanym twierdzeniom. Nawet w przypadku importerów prowadzących działalność w oparciu o przywóz z Chin, który uznano w dochodzeniu za przywóz po cenach dumpingowych sprzedawany po cenach, które znacznie podcinają ceny produktów pochodzących z Unii, w dochodzeniu stwierdzono, że importerzy mogą stosować do swoich cen sprzedaży marże przekraczające 30 %. To wraz ze stwierdzeniem faktu, że importerzy osiągają zyski na poziomie ok. 5 % oraz że mają oni możliwość przeniesienia przynajmniej części potencjalnych podwyżek kosztów na klientów, sugeruje, iż importerzy są w stanie poradzić sobie ze skutkami środków

(175) Ponadto zgodnie z wnioskiem przedstawionym w motywie 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wprowadzenie takich środków nie uniemożliwia importerom unijnym zwiększania udziału w przywozie produktów z innych niedumpingowych źródeł, do których mają dostęp zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich.

(176) Jeden z importerów twierdził, że w przypadku niektórych rodzajów produktów ceny produktów chińskich są obecnie wyższe niż ceny przemysłu unijnego i że w związku z tym wprowadzone środki uniemożliwią przywóz tego konkretnego rodzaju produktów w przyszłości.

(177) Twierdzenia tego nie poparto żadnymi dowodami. Ponadto zgodnie z dostępnymi informacjami ten rodzaj produktu stanowi jedynie niewielką część rynku i nie ma znaczącego wpływu na sytuację dostaw na rynku Unii. Twierdzenie to zostało zatem odrzucone.

3. **Interes użytkowników**

(178) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że skutki odczuwane przez użytkowników będą znaczące. W szczególności uznano, że nawet wzrost najniższych cen o 32,3 % uniemożliwi dokonywanie przez klientów zakupów motywowanych jakością. Stwierdzono również, że co prawda wpływ na duże, zróżnicowane sklepy typu „zrób to sam” może okazać się niewielki, jednak w przypadku małych specjalistycznych sklepów będzie on znaczny.

(179) Jeśli chodzi o wpływ na użytkowników końcowych, Komisja potwierdza wnioski tymczasowe zawarte w motywach 152 i 153 rozporządzenia Komisji nakładającego cła tymczasowe, że wpływ na ceny będzie ograniczony.

▼B

(180) Sektor budowlany – jeden z największych odbiorców producentów płytek ceramicznych – odmówił współpracy w dochodzeniu. Po wprowadzeniu środków tymczasowych Europejska Federacja Przemysłu Budowlanego (FIEC) została po raz kolejny poproszona o przedstawienie danych statystycznych pokazujących, w jakim zakresie wprowadzenie środków miałoby na nią ewentualny wpływ. Federacja potwierdziła, że choć brak bezpośrednio dostępnych informacji, związany z kosztami wpływ na jej ogólną działalność gospodarczą jest bardzo mały. Wyjaśniła również, że małe zainteresowanie jej członków należy interpretować jako wsparcie dla wniosku Komisji.

(181) W odniesieniu do małych sklepów specjalistycznych Komisja nie była w stanie uzyskać żadnych rozstrzygających danych, które potwierdziłyby wielkość i zasięg skutków środka antydumpingowego. Równolegle z wpływem na importerów należy mieć na względzie to, że płytki ceramiczne są produkowane w Unii i wielu państwach trzecich niestosujących dumpingu; dlatego też można wykluczyć poważne ryzyko braków w dostawach dla sklepów detalicznych.

4. **Interes konsumentów końcowych**

(182) Dołożono starań celem uzyskania od konsumentów bardziej szczegółowej oceny skutków. Dochodzenie pokazało, że wpływ jest najprawdopodobniej ograniczony.

(183) Po pierwsze, wartość bezwzględna środków jest obliczana na podstawie ceny przywozu, a więc na podstawie znacznie niższej niż końcowa cena detaliczna produktu objętego postępowaniem. Wartość ta może się zmniejszać na poszczególnych etapach (importerzy, sprzedawcy hurtowi, sprzedawcy detaliczni) przed osiągnięciem etapu klienta końcowego. Nawet gdyby importerzy i podmioty dokonujące odsprzedaży przeniosły cały ciężar cła na klientów, przypomina się, że na rynku istnieje duża oferta produktów nieobjętych środkami, wytwarzanych przez producentów unijnych i producentów z państw trzecich.

(184) Komisja obliczyła wpływ ceł antydumpingowych na ceny dla konsumentów w drodze oceny kwot należnych ceł, zgodnie z bieżącym przywozem z Chin, a następnie przypisania tej kwoty bezpośrednio konsumentom, zakładając, że importerzy, sprzedawcy hurtowi i sprzedawcy detaliczni przenieśliby całość dodatkowych kosztów na konsumentów końcowych. Tak obliczony wpływ kosztów jest znacznie niższy niż 0,5 EUR na m^2. Przypomina się, że w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych uznano, że przeciętna roczna konsumpcja wynosi w Unii ok. 2,2 m^2 na konsumenta. W świetle małego wpływu cła na metr kwadratowy, wzrost kosztów będzie prawdopodobnie ograniczony, nawet jeśli konsument miałby dokonać zakupu znacznej ilości produktu objętego postępowaniem na potrzeby prac budowlanych lub remontowych.

5. **Wnioski dotyczące interesu Unii**

(185) Można oczekiwać, że wprowadzenie środków wpłynie pozytywnie na przemysł unijny i będzie miało dodatkowo korzystne skutki dla warunków konkurencyjności na rynku unijnym oraz przyniesie zmniejszenie zagrożenia zamknięciami zakładów i zmniejszaniem zatrudnienia.

▼B

(186) Ponadto można oczekiwać, że wprowadzenie środków będzie miało ograniczony wpływ na użytkowników/importerów, którzy będą mogli korzystać z szerokiego zakresu dostawców na rynku unijnym oraz rynkach innych państw trzecich.

(187) W świetle powyższego nie można stwierdzić, że wprowadzenie środków byłoby sprzeczne z interesem Unii.

G. ŚRODKI OSTATECZNE

1. Poziom usuwający szkodę

1.1. *Ujawnianie informacji*

(188) Dwie zainteresowane strony uznały, że Komisja powinna była ujawnić w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych margines sprzedaży po zaniżonych cenach, zaś jedna z nich stwierdziła, że nieujawnienie tych danych oznacza, iż zainteresowane strony nie mają możliwości dokonania oceny prawidłowości zastosowania zasady niższego cła.

(189) W odpowiedzi na powyższe uwagi poniżej podaje się następujące tymczasowe marginesy:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody
Group Wonderful	52,6 %
Group Xinruncheng	95,8 %
Shandong Yadi Ceramics Co. Ltd.	72,1 %
Heyuan Becarry Ceramic Co. Ltd.	73,9 %
Wszyscy pozostali producenci współpracujący	66,0 %
Rezydualny margines dumpingu	95,8 %

1.2. *Margines szkody*

(190) Jedna ze stron stwierdziła, że Komisja stosowała niespójne podejście, jeżeli chodzi o ustalenie szkody, i powinna była oprzeć swoje wnioski na średnich danych ważonych dla całego przemysłu.

(191) W odniesieniu do tego zarzutu należy zauważyć, że ustalenia w sprawie poziomu usuwającego szkodę oparte są na szczegółowych danych dotyczących zweryfikowanego przedsiębiorstwa uznano za najbardziej solidną podstawę do uwzględnienia wszystkich odpowiednich danych do celów porównawczych. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony.

(192) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin.

(193) W celu ustalenia poziomu takich ceł wzięto pod uwagę ustalone marginesy dumpingu, a także kwotę cła niezbędną do likwidacji szkody ponoszonej przez przemysł unijny.

(194) Uznano zatem za właściwe wyliczenie marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach na podstawie cen wynikających z danych przedstawionych przez producentów z Unii oraz eksporterów z Chin.

▼B

(195) Przy obliczaniu poziomu cła antydumpingowego niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie rozsądnych zysków. Uznano, że odpowiedni zysk przed opodatkowaniem oznacza zysk ze sprzedaży produktu podobnego w Unii, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w normalnych warunkach konkurencji, tj. w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych. Zysk ten oceniono w odniesieniu do rentowności osiągniętej przez przemysł unijny w 2007 r., która wyniosła + 3,9 %, jak podano w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(196) Marginesy szkody został ustalony następująco:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody
Group Wonderful	58,5 %
Group Xinruncheng	82,3 %
Shandong Yadi Ceramics Co. Ltd.	66,6 %
Heyuan Becarry Ceramic Co. Ltd.	58,6 %
Wszyscy pozostali producenci współpracujący	65,0 %
Rezydualny margines dumpingu	82,3 %

(197) Należy zauważyć, że margines szkody „dla wszystkich pozostałych producentów współpracujących" określono, nie korzystając z danych Kito Group, ponieważ producent ten nie został włączony do próby, oraz aby zachować spójność ze sposobem obliczania marginesu dumpingu dla wszystkich pozostałych producentów współpracujących. (Zob. art. 9 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego). Dla Kito Group, z uwagi na stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego, jak wskazano w motywie 54, zastosowanie będzie miał rezydualny margines szkody.

(198) Należy także zaznaczyć, że ten marginesy sprzedaży po zaniżonych cenach są wyższe od marginesów dumpingu określonych powyżej w motywach 88–93 i z tego względu margines dumpingu powinien służyć za podstawę ustalenia poziomu cła zgodnie z zasadą niższego cła.

(199) Aby zapewnić równe traktowanie wszystkich nowych producentów eksportujących oraz nieobjętych próbą współpracujących przedsiębiorstw, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, należy ustanowić przepis przewidujący, że średnie ważone cło nałożone na tę kategorię przedsiębiorstw będzie miało zastosowanie do wszystkich nowych producentów, którzy w przeciwnym razie nie byliby uprawnieni do przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, gdyż art. 11 ust. 4 nie ma zastosowania do przypadków objętych próbą.

2. **Zgłoszenie celne**

(200) Statystyki dotyczące produktu objętego postępowaniem są często wyrażone w metrach kwadratowych. Taka dodatkowa jednostka dla produktu objętego postępowaniem nie została jednak określona w Nomenklaturze scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie

▼B

Wspólnej Taryfy Celnej ([1]). W związku z tym należy zagwarantować, że w zgłoszeniu o dopuszczenie do swobodnego obrotu podaje się nie tylko wagę wyrażoną w kilogramach lub tonach, ale także liczbę metrów kwadratowych produktu objętego postępowaniem.

3. **Ostateczny pobór cła tymczasowego**

(201) W świetle rozmiaru ustalonych marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzanej przemysłowi unijnemu uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego pobrania kwot zabezpieczonych w postaci tymczasowego cła antydumpingowego, nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych,

(202) W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych powinny zostać ostatecznie pobrane, natomiast kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego powinny zostać zwolnione.

4. **Forma środków**

(203) Jedna z zainteresowanych stron sugerowała, że zamiast ceł *ad valorem* należy wprowadzić środki w formie minimalnej ceny importowej (MIP). MIP nie jest jednak odpowiednia dla produktu objętego postępowaniem, ponieważ obejmuje on całą gamę rodzajów produktu, których ceny są bardzo zróżnicowane, co wiąże się z dużym ryzykiem wzajemnej kompensacji. Ponadto przewiduje się, że rodzaje produktu będą nadal rozwijane pod względem projektu i wykończenia i MIP nie stanowiłby już odpowiedniej podstawy do określenia poziomu cła. Dlatego wniosek, aby wprowadzić środki w formie MIP, zostaje odrzucony.

(204) Inna ze stron wnioskowała by środki miały formę kontyngentu taryfowego. Kontyngenty przywozowe nie są jednak zgodne ani z rozporządzeniem podstawowym, ani z zasadami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym. Wniosek ten musiał zatem zostać odrzucony,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz szkliwionych i nieszkliwionych płyt chodnikowych, kafli lub płytek ściennych; szkliwionych i nieszkliwionych ceramicznych kostek mozaikowych i podobnych, nawet na podłożu, objętych obecnie kodami CN 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 i 6908 90 99, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

([1]) Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

▼B

Przedsiębiorstwo	Cło	Dodatkowy kod TARIC
▼M2 _____		
Dongguan City Wonderful Ceramics Industrial Park Co. Ltd.; Guangdong Jiamei Ceramics Co. Ltd.	32,0 %	B938
Qingyuan Gani Ceramics Co. Ltd.; Foshan Gani Ceramics Co. Ltd.	13,9 %	B939
▼B Guangdong Xinruncheng Ceramics Co. Ltd.	29,3 %	B009
Shandong Yadi Ceramics Co Ltd	36,5 %	B010
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	30,6 %	
3Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	69,7 %	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 2, będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w formie tymczasowych ceł antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia (UE) nr 258/2011 nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz płytek ceramicznych, obecnie objętych kodami CN 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 i 6908 90 99 oraz pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

W przypadku gdy którykolwiek producent z Chińskiej Republiki Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody, że nie eksportował towarów określonych w art. 1 ust. 1 pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r.), że nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem podlegającym środkom nałożonym niniejszym rozporządzeniem oraz że faktycznie dokonał wywozu towarów objętych postępowaniem lub stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znacznej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem, Rada może, działając na zasadzie zwykłej większości na wniosek przedstawiony przez Komisję, po konsultacji z Komitetem Doradczym, zmienić art. 1 ust. 2 w celu przyznania temu producentowi cła stosowanego dla współpracujących producentów nieuwzględnionych w próbie, tj. 30,6 %.

▼B

Artykuł 4

W przypadku przedstawienia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się liczbę metrów kwadratowych przywożonych produktów.

Artykułykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

CHIŃSCY PRODUCENCI WSPÓŁPRACUJĄCY, KTÓRYCH NIE OBJĘTO PRÓBĄ LUB KTÓRYM NIE PRZYZNANO INDYWIDUALNEGO TRAKTOWANIA

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Dongguan He Mei Ceramics Co. Ltd	B132
Dongpeng Ceramic (Qingyuan) Co. Ltd	B133
Eagle Brand Ceramics Industrial (Heyuan) Co. Ltd	B134
Enping City Huachang Ceramic Co. Ltd	B135
Enping Huiying Ceramics Industry Co. Ltd	B136
Enping Yungo Ceramic Co. Ltd	B137
Foshan Aoling Jinggong Ceramics Co. Ltd	B138
Foshan Bailifeng Building Materials Co. Ltd	B139
Foshan Bragi Ceramic Co. Ltd	B140
Foshan City Fangyuan Ceramic Co. Ltd	B141
Foshan Gaoming Shuncheng Ceramic Co. Ltd	B142
Foshan Gaoming Yaju Ceramics Co. Ltd	B143
Foshan Guanzhu Ceramics Co. Ltd	B144
Foshan Huashengchang Ceramic Co. Ltd	B145
Foshan Jiajun Ceramics Co. Ltd	B146
Foshan Mingzhao Technology Development Co. Ltd	B147
Foshan Nanhai Jingye Ceramics Co. Ltd	B148
Foshan Nanhai Shengdige Decoration Material Co. Ltd	B149
Foshan Nanhai Xiaotang Jinzun Border Factory Co. Ltd	B150
Foshan Nanhai Yonghong Ceramic Co. Ltd	B151
Foshan Oceanland Ceramics Co. Ltd	B152
Foshan Oceano Ceramics Co. Ltd	B153
Foshan Sanshui Hongyuan Ceramics Enterprise Co. Ltd	B154
Foshan Sanshui Huiwanjia Ceramics Co. Ltd	B155
Foshan Sanshui New Pearl Construction Ceramics Industrial Co. Ltd	B156
Foshan Shiwan Eagle Brand Ceramic Ltd	B157
Foshan Shiwan Yulong Ceramics Co. Ltd	B158
Foshan Summit Ceramics Co. Ltd	B159
Foshan Tidiy Ceramics Co. Ltd	B160
Foshan VIGORBOOM Ceramic Co. Ltd	B161
Foshan Xingtai Ceramics Co. Ltd	B162
Foshan Zhuyangyang Ceramics Co. Ltd	B163
Fujian Fuzhou Zhongxin Ceramics Co. Ltd	B164
Fujian Jinjiang Lianxing Building Material Co. Ltd	B165
Fujian Minqing Jiali Ceramics Co. Ltd	B166
Fujian Minqing Ruimei Ceramics Co. Ltd	B167

▼B

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Fujian Minqing Shuangxing Ceramics Co. Ltd	B168
Gaoyao Yushan Ceramics Industry Co. Ltd	B169
Guangdong Bode Fine Building Materials Co. Ltd	B170
Guangdong Foshan Redpearl Building Material Co. Ltd	B171
Guangdong Gold Medal Ceramics Co. Ltd	B172
Guangdong Grifine Ceramics Co. Ltd	B173
Guangdong Homeway Ceramics Industry Co. Ltd	B174
Guangdong Huiya Ceramics Co. Ltd	B175
Guangdong Juimsi Ceramics Co. Ltd	B176
Guangdong Kaiping Tilee's Building Materials Co. Ltd	B177
Guangdong Kingdom Ceramics Co. Ltd	B178
Guangdong Monalisa Ceramics Co. Ltd	B179
Guangdong New Zhong Yuan Ceramics Co. Ltd Shunde Yuezhong Branch	B180
Guangdong Ouya Ceramics Co. Ltd	B181
Guangdong Overland Ceramics Co. Ltd	B182
Guangdong Qianghui (QHTC) Ceramics Co. Ltd	B183
Guangdong Sihui Kedi Ceramics Co. Ltd	B184
Guangdong Summit Ceramics Co. Ltd	B185
Guangdong Tianbi Ceramics Co. Ltd	B186
Guangdong Winto Ceramics Co. Ltd	B187
Guangdong Xinghui Ceramics Group Co. Ltd	B188
Guangning County Oudian Artykuł Ceramic Co. Ltd	B189
Guangzhou Cowin Ceramics Co. Ltd	B190
Hangzhou Nabel Ceramics Co. Ltd	B191
Hangzhou Nabel Group Co. Ltd	B192
Hangzhou Venice Ceramics Co. Ltd	B193
Heyuan Becarry Ceramics Co. Ltd	B194
Heyuan Wanfeng Ceramics Co. Ltd	B195
Hitom Ceramics Co. Ltd	B196
Huiyang Kingtile Ceramics Co. Ltd	B197
Jiangxi Ouya Ceramics Co. Ltd	B198
Jingdezhen Tidiy Ceramics Co. Ltd	B199
Kim Hin Ceramics (Shanghai) Co. Ltd	B200
Lixian Xinpeng Ceramic Co. Ltd	B201
Louis Valentino (Inner Mongolia) Ceramic Co. Ltd	B202
Louvrenike (Foshan) Ceramics Co. Ltd	B203
Nabel Ceramics (Jiujiang City) Co. Ltd	B204
▼M1	
Onna Ceramic Industries (China) Co., Ltd	B293
▼B	
Ordos Xinghui Ceramics Co. Ltd	B205

▼B

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Qingdao Diya Ceramics Co. Ltd	B206
Qingyuan Guanxingwang Ceramics Co. Ltd	B207
Qingyuan Oudian Art Ceramic Co. Ltd	B208
Qingyuan Ouya Ceramics Co. Ltd	B209
RAK (Gaoyao) Ceramics Co. Ltd	B210
Shandong ASA Ceramic Co. Ltd	B211
Shandong Dongpeng Ceramic Co. Ltd	B212
Shandong Jialiya Ceramic Co. Ltd	B213
Shanghai Cimic Tile Co. Ltd	B214
Sinyih Ceramic (China) Co. Ltd	B215
Sinyih Ceramic (Penglai) Co. Ltd	B216
Southern Building Materials and Sanitary Co. Ltd of Qingyuan	B217
Tangshan Huida Ceramic Group Co. Ltd	B218
Tangshan Huida Ceramic Group Huiquin Co. Ltd	B219
Tegaote Ceramics Co. Ltd	B220
Tianjin (TEDA) Honghui Industry & Trade Co. Ltd	B221
Topbro Ceramics Co. Ltd	B222
Xingning Christ Craftworks Co. Ltd	B223
Zhao Qing City Shenghui Ceramics Co. Ltd	B224
Zhaoqing Jin Ouya Ceramics Company Limited	B225
Zhaoqing Zhongheng Ceramics Co. Ltd	B226
Zibo Hualiansheng Ceramics Co. Ltd	B227
Zibo Huaruinuo Ceramics Co. Ltd	B228
Shandong Tongyi Ceramics Co. Ltd	B229

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez oficjalnego przedstawiciela podmiotu wystawiającego fakturę handlową w następującej formie:

1. Nazwisko i funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę.

2. Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) płytek ceramicznych sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa przedsiębiorstwa i jego siedziba statutowa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.

(Data i podpis)”